

Петя Станиславова Станчева

Ученичка от 6^Г клас, 143. ОУ „Георги Бенковски“

Ако Левски беше жив

Васил Левски – Апостола на свободата, българският спасител. Живял преди повече от сто и четиридесет години, а и до днес неговите думи отекват: „Ако спечеля, печели цял народ, ако загубя, губя само себе си.“ Но нека да помислим какво би било, ако човек като него, отдаден на родината си и на българския народ, беше жив сега.

Когато вървя по улицата, виждам отчаяни хора, с наведени глави, които нямат сила да се борят с живота. Хора в робство – робството на собствените си възгледи и ограничения.

Връщайки се 140 години назад, осъзнавам, че хората са били по-свободни и щастливи, защото са имали вяра и надежда. Благодарение на революционери като Левски. Било е трудно да се оцелява, трудно е и сега. Ако Левски се надигне от гроба си, би ни обвинил, защото сме загубили свободата, родолюбието и човечността, за които той се е борил.

Сега имаме много, често получено на готово, но то е илюзия, за да бъдем роби.

Да бъдем, или да не бъдем Левски? Трябва всеки от нас да реши.

Нека преобърнем „робството“ на 21 век, като станем отново хора, приближавайки се към същността на думите: родолюбие, всеотдайност и човечност. Така, ако Левски беше сред нас, щеше да се усмихва под мустак и да върви гордо сред нас. Нека не бъдем емоционални инвалиди, а хора, борещи се за правдата и помагачи на нуждаещите се.